

भाविगमनके स्त्रियां ङीप् । “गम्यादीनामुपसंख्यानम्”
वार्तिकोक्तेः । यामगमोच्चादौ द्वितीयात्समा । कदन्तत्वे
ऽपि तद्योगे कर्मणि न प्रथी यामं गमी ।

गमिष्ठ लि० अतिशयेन गन्ता-गन्तृ-अतिशयने इठन् । गन्तृ-
तमे । “किमङ्ग वा प्रत्ययसि गमिष्ठः” ष्ट० १।१।८।२ ।
गम्ब(न्व) गतौ भा० पर० सक० सेट् । गम्बति अगम्बीत्
अगम्ब । मोपधत्वे क्तिप् गनौ गनः । मोपधत्वे गमी
गम इति भेदः ।

गम्भन् लि० गम-वा० अन् भुगागमश्च । गम्भीरे “अपा
गम्भन्तुसेद मङ्गत्वा” यजु० १।१।२० । “गम्भन् गम्भनि
गम्भीरे” वेदटी० । वेदेऽसप्तमीकोपः ।

गम्भर न० गम-विच् गमं निम्नगतिं विभक्तिं भृ-अच्
इत० । उदके निषष्टुः । “इहन्तेव गम्भरेषु प्रतिष्ठासु”
ष्ट० १०।१०।६।२ । “गम्भरेषु गृह्णेषु जलेषु” भा० ।

गम्भारिका स्त्री गम-विच् गमं निम्नगतिं विभक्तिं—
भृ-एल् कापि अत इत्त्वम् । (गम्भार) वृक्षभेदे राजनि० ।

गम्भारी स्त्री गमं गतिभेदं विभक्तिं अच्, कं जलं वि-
भक्तिं घृणे० कस्य ग इत्यन्वे उप० सं० गौरा०
लोप् । (गम्भार) वृक्षभेदे अमरः । गम्भायाः फलं

पुष्पं वा अच् तस्मै लुपि प्रकृतिवृद्धिज्ञता । गम्भारी-
तत्फले पुष्पे च स्त्री । “गम्भारी भद्रपर्णी च श्री-
पर्णी मधुपर्णिका । काश्वरी कश्वरी हीरा का-
श्वर्यः पीतरोहिणी । कण्टिका मधुरसा महाकुसुदि-
कापि च । काश्वरी त्वरा तित्ता वीर्योष्णा मधुरा-
गुरुः । दीपनी पाचनी मेघ्ना भेदनी अमशोधजित् ।
दीपलष्णा मूलार्शो विषदाहृज्वरापहा । तत्फलं वृ-
ह्यं वृष्यं गुरु केश्यं रसायनम् । वातपित्तहृषारक्तक्षय-
मूलविबन्धहृत् । स्वादु पाके हिमं स्निग्धं त्वरात्त-
विबन्धहृत् । हन्यादाहृषपाशतरक्तपित्तक्षतक्षयात्” भावप्र०

गम्भिष्ठ लि० गम्भन्+अतिशयने इठन् टिलोपः । गम्भीर-
तमे । “अपा गम्भन्तु सीदेति एतद्भाषां गम्भिष्ठं यत्तैष
एतत्तर्पति” शत० ब्रा० ७।१।१।८ ।

गम्भीर लि० गम्भति जलमत्र गम-ईरन् लि० भुगागमः ।
१। निम्नस्थाने अगच्छे, अमरः । “इतगम्भीरखनीखनी
निम” नैष० । २। मन्द्रं शब्दे “स्निग्धगम्भीरनि-
घोपमेकस्यन्दनमास्थितौ” रघुः । ३। गम्भीरार्थे च
उणादि० । ४। जम्भीरे, ५। पङ्गे, ६। गम्भन्तमेदे च पु० ।
“खरे सत्ये च नाभौ च लिपु गम्भीरता शुभा ।

गम्भीरवेदिन् पु० गम्भीरं गृहं यथातथा वेत्ति विद-अणि ।

“चिरकालेन यो वेत्ति शिष्यां परिचितामपि । गम्भीर-
वेदी विज्ञेयः स गजो गजवेदिभिः” राजपुत्रीशेखर
चिह्ने, १। गजे । “अङ्गुथं हिरदस्थेव यन्ता गम्भीर-
वेदिनः” रघुः । गम्भीरवेदिनः पुरः कवलं करीम्ने”
भावः । तच् । गम्भीरवेत्तृ “त्वग्भेदात् यो णितज्ञावात्
कांसस्य क्रथनादपि । आत्मानं यो न जानाति स
स्यात् गम्भीरवेदिता” ऋगचर्मीशेखरचिह्ने गजे ।

गम्भीरिका स्त्री गम्भीर-स्वार्थे क संज्ञायां कृन् वा क्रीपि
अत् इत्त्वम् । १। गम्भीरायां गद्यां २। नदीभेदे च । “कौ-
हिल्यः सिन्धुनदः सरयूर्गम्भीरिका रघाङ्गा च । गङ्गा-
कौशिक्याद्याः सरितो विदेहकाम्बोजाः” वृह० सं० १।६। ३० ।
२। नाडीभेदे “नाड्यो गम्भीरिका याश्च सद्यः प्लवङ्गास्तैव
च” सुश्रुतः । ३। वृष्टिभेदे “हताश्विन्यो निमिषो वृष्टि-
गम्भीरिका च या” अमरः । तत्तत्त्वत्वे च उक्तं यथा
“वृष्टिर्विष्णुः श्वसमोपसृष्टा सङ्गुच्यतेऽभ्यन्तरतश्च याति ।
इजावगाढा च तमचिरो गम्भीरिका इति प्रवर्द्धन्ति
तज्ज्ञाः” ।

गम्य लि० गम-पयर्गान्तात् कर्मादौ यत् । १। गमनाय २। प्राप्ते
च । अर्हार्थे यत् । गमनयोग्ये । “गम्यान्वपि तीर्थानि
कीर्त्तनान्यमगमानि च” भा० व० ८५ । “अभिकामां स्त्रियं
यश्च गम्यां रक्षसि याचितः” भा० आ० ८२ अ० ।
“गम्यं त्वभावे दातृणां कन्या कुर्वीत स्वयं वरम्” याच०
“समानश्च खेदविगमो गम्यायामगम्ययाञ्च तत्र नियमः
क्रियते इयं गम्या इयमगम्येति” महाभाष्यम् “खेदयतीति
खेदो रोगः इन्द्रियनियमासामर्थ्यं वा” इति कैयटः
तथा च अगम्यानिषेधस्य इतराभ्युत्थाफलकतया स्वदा-
रगमने दोषाभावः” विवरणम् ।

गम्यमान लि० गम-कर्मणि शानच् । १। वर्त्तमानगतिकर्मणि ।
२। बुध्यमाने च “गम्यमानाऽपि क्रिया विभक्तौ प्रयोजिका”
व्या० न्यायः । “गम्यमानेऽर्थे” सि० कौ० भूरिप्रयोगः ।
गम्यादि न० “भविष्यति गम्यादयः” पा० उक्ते भविष्यदर्थे
इति प्रत्ययान्तशब्दसमूहे ते च “गमी आगमी भावी
प्रस्थायी प्रतिरोधी प्रतियोधी प्रतिबोधो प्रतिवाद्यौ
पतिपेधी इत्येते” पा० ग० । “गम्यादीनामुपसंख्यानम्”
वार्तिके तद्योगे द्वितीयात्तुष्टुः । यामगमी ।

गय पु० रामायणप्रसिद्धे १। वानरभेदे । “कोटीशतहतो वापि
गयो गवय एव च । वानरेन्द्र हौमवीर्यो मृधक्